

พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
PERSONAL FINANCIAL MANAGEMENT BEHAVIOR OF
GRADUATED STUDENTS AT RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

กานต์วิณี โรจน์วงศ์วรา
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

Garnvini Rojwongwara
Email: garnvini@gmail.com

Department of Finance and Banking, Faculty of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ t-test การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยการใช่วิธีของ LSD และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอายุต่างกัน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลต่างกัน และนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศต่างกัน อาชีพต่างกัน และสถานภาพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน นอกจากนี้ ปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลทั้ง 3 ด้าน คือ ด้าน

ความรู้ความเข้าใจ ด้านเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจและสังคม มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำสำคัญ : พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล, การบริหารการเงินส่วนบุคคล, นักศึกษาปริญญาโท

ABSTRACT

This research has 3 objectives 1) to study the personal financial management behavior of graduated students at Ramkhamhaeng University, 2) to study the personal financial management behavior of the graduated students at Ramkhamhaeng University classified by demographic factors, and 3) to study the personal financial management environmental factors those affecting the personal financial management behavior of graduated students at Ramkhamhaeng University. The sampling group was used in this research was 400 graduated students at Ramkhamhaeng University and using questionnaire as a survey tool for collecting data. Then the collected data were analyzed in term of frequency, percentage, mean and standard deviation. Moreover, hypothesis was tested with t-test and one-way ANOVA statistics, if the differences were found, they would be analyzed in pair by LSD method, and multiple regression analysis.

The results of the hypothesis test found that difference of ages and incomes affecting the personal financial management behavior of the graduated students at Ramkhamhaeng University. However, difference of genders, careers and statuses were not affected to this behavior. Further, the factors for the personal financial management behavior such as knowledge and understanding, objective of personal financial, and economy and society were also affected to the personal financial management behavior of graduated students at Ramkhamhaeng University.

Keyword : personal financial management behavior, personal financial management, graduated students

บทนำ

ปัจจุบันโลกกำลังเผชิญภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจและความเสี่ยงที่จะเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยอีกครั้ง อันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือ โควิด-19 ซึ่งแพร่กระจายไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ทำให้มีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก หลายประเทศมีนโยบายปิดประเทศเพื่อป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ส่งผลให้เศรษฐกิจโลกเกิดชะงัก

สำหรับประเทศไทย วิกฤติเศรษฐกิจในครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจและการจ้างงานของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อเมืองไปยังภาคประชาชน ซึ่งแต่ละบุคคลได้รับผลกระทบมากน้อยต่างกัน

นอกจากนี้ยังมีปัญหาทางด้านโครงสร้างสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุซึ่งมีผลต่อค่าใช้จ่ายด้านค่าครองชีพและค่ารักษาพยาบาลที่เพิ่มขึ้น เป็นสาเหตุให้ประชาชนต้องมีการปรับตัวในการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ เพื่อให้มีเงินเหลือไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน มีเงินออมหรือเงินลงทุนที่อาจสร้างรายได้ต่อไปในอนาคต และมีเงินเตรียมพร้อมสำหรับใช้ชีวิตในยามเกษียณอายุ

การบริหารการเงินส่วนบุคคลจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่แต่ละบุคคลต้องมี และควรได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก ๆ บุคคลที่มีการบริหารการเงินส่วนบุคคลที่ดี จะสามารถนำพาตนเองดำเนินชีวิตอย่างถูกทาง พร้อมรับมือกับปัญหาความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้น และสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงิน และประสบความสำเร็จในชีวิตได้เร็วกว่าบุคคลอื่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการบริหารการเงินส่วนบุคคลนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการดำเนินชีวิต จึงได้ศึกษาถึง พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาโทได้ผ่านการเรียนระดับอุดมศึกษา และส่วนมากมีประสบการณ์การทำงาน มีการดำเนินชีวิตด้วยตนเอง มีรายได้ ค่าใช้จ่ายที่ตนเองต้องรับผิดชอบ มีการกู้ยืมหนี้สิน มีหน้าที่ต้องเสียภาษี และมีเป้าหมายการดำเนินชีวิตเพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่งให้กับตนเองและครอบครัว ซึ่งการบริหารการเงินส่วนบุคคลนี้เองที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการกำหนดแนวทางที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคล อันจะส่งผลต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งมีจำนวนไม่เกิน 100,000 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 400 คน
2. ด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมุ่งหมายวิจัยพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนรายได้และค่าใช้จ่าย ด้านการออมและการลงทุน ด้านการบริหารหนี้สิน ด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการวางแผนและบริหารภาษี และด้านการวางแผนเกษียณ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านประชากร แบ่งเป็นด้าน เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพ และปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคล แบ่งเป็น ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคล และด้านเศรษฐกิจและสังคม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล แบ่งเป็น ด้านการวางแผนรายได้ และค่าใช้จ่าย ด้านการออมและการลงทุน ด้านการบริหารหนี้สิน ด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการวางแผนและบริหารภาษี และด้านการวางแผนเกษียณ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร รวมถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา
2. เพื่อให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน นำไปเป็นแนวทางการให้ความรู้ด้านการบริหารการเงินส่วนบุคคลแก่ประชาชนและบุคลากรในหน่วยงานอย่างเหมาะสม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน อันจะส่งผลต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศต่อไป
3. เพื่อสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้คำแนะนำกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องในการบริหารจัดการเงินในระดับบุคคล ระดับครอบครัว ระดับองค์กร จนกระทั่งถึงระดับประเทศ ให้เกิดการบริหารจัดการเงินที่มีประสิทธิภาพ

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีการบริหารการเงินส่วนบุคคล

สุขใจ น้ำมุด และ อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม (2551) อ้างถึงใน คณิตดา นัยนามาศ (2562) ให้ความหมายของการบริหารการเงินส่วนบุคคลว่า หมายถึง การจัดการทรัพยากรทางการเงินที่บุคคลมีอยู่หรือได้มา ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างดีที่สุด สุขใจ น้ำมุด (2545) อ้างถึงใน สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารการเงินส่วนบุคคลว่า มนุษย์ทุกคนต้องบริหารการเงินเพื่อดำรงชีพในทุกช่วงชีวิตของเขา เพื่อให้บุคคลและครอบครัวมีความมั่งคั่ง จากความมั่งคั่งในครอบครัวจะส่งผลต่อความมั่งคั่งในสังคมและเศรษฐกิจของประเทศให้มีการพัฒนาต่อไป การบริหารการเงินส่วนบุคคลมีความสำคัญดังต่อไปนี้ 1) ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินของบุคคลและครอบครัว 2) เพื่อช่วยให้บุคคลเห็นความสำคัญของการตัดสินใจในการใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้องและมีเหตุผลในแง่มุมมองการใช้ชีวิต 3) วิชาการบริหารการเงินส่วนบุคคล จะสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการวางแผนทางการเงินและการลงทุน เพื่อให้คำแนะนำกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้อง

กิตติศักดิ์ คงคา (2563) ได้กล่าวว่า การบริหารการเงินส่วนบุคคลนั้นมีหลักการเดียวกันกับการบริหารธุรกิจ คือมีหัวใจหลักอยู่ 3 ข้อ ได้แก่ 1) สร้างกำไร 2) สร้างกระแสเงินสด และ 3) อยู่รอดได้ โดย

หลักการบริหารการเงินส่วนบุคคลจะกระทำผ่านหลักการตีความสมการคือรายได้เท่ากับผลรวมของค่าใช้จ่าย
จำเป็น เงินออม เงินลงทุน และค่าใช้จ่ายตามต้องการ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การบริหารการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่
เกี่ยวข้องกับการวางแผนและจัดการทางการเงินส่วนบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือ
วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ พร้อมทั้งมีการติดตามผลและปรับเปลี่ยนแผนให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม
เหล่านั้นได้แก่ การบริหารรายได้และค่าใช้จ่าย การออมและการลงทุน การบริหารหนี้สิน การบริหารความ
เสี่ยง การวางแผนและบริหารภาษี และการวางแผนเกษียณ เป็นต้น

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคล

ธนพร จันทร์สว่าง (2560) ได้สรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่
1) ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล 2) วัตถุประสงค์การจัดการวางแผน
ทางการเงินส่วนบุคคล

ศิรินุช อินละคร (2556) อ้างถึงใน พนมพล สุขวัฒน์ทรัพย์ (2558) กล่าวว่า ในการวางแผนการเงิน
ส่วนบุคคลนอกจากจะต้องคำนึงถึงช่วงอายุของบุคคลแล้ว ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ อีกด้วย
โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงได้แก่ เงินเพื่อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณิตตา นัยนามาศ (2562) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า 1) พนักงานส่วนใหญ่มีการ
กำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการจะออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน 2) พนักงานส่วนใหญ่มีการลงทุนใน
ธุรกิจส่วนตัว ซึ่งมีความเสี่ยงในระดับที่ต่ำ ดังนั้นจึงมีอัตราผลตอบแทนในระดับต่ำเช่นกัน 3) พนักงานส่วนใหญ่
มีหนี้สินจากการกู้ยืมเงินธนาคาร 4) พนักงานส่วนใหญ่มีการเก็บออมเงินเป็นเงินฝากธนาคารซึ่งเป็นเงิน
ฝากประเภทออมทรัพย์และต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน 5) พนักงานส่วนใหญ่คาดว่าจะนำเงินฝาก
ธนาคารมาใช้จ่ายในยามเกษียณ 6) พนักงานส่วนใหญ่มีการวางแผนที่จะนำรายการประกันชีวิตมาใช้ในการ
ลดหย่อนภาษี หากในอนาคตมีรายได้เพิ่มมากขึ้นจนถึงเกณฑ์ที่ต้องชำระภาษี

สยามนัท สหุพันธ์ (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา
วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่า 1) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารจัดการเงิน
ส่วนบุคคลมากที่สุด 2) ช่องทางการทำธุรกรรมทางการเงินมีผลต่อการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของ
นักศึกษาสูงที่สุด 3) นักศึกษาส่วนใหญ่มีวิธีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในอนาคต และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลคือตนเอง

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และ พรรณ แก้วเอียน (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการ
การเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร พบว่า 1) ข้าราชการส่วนใหญ่มีสินทรัพย์สภาพ
คล่อง สัจหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ และมีแผนในการซื้อหรือครอบครองทรัพย์สินเป็นอสังหาริมทรัพย์ 2)
มีบัตรเครดิตและจ่ายขั้นต่ำตามใบแจ้งยอดรายการ สาเหตุการมีหนี้สิน ได้แก่ กู้ยืมเพื่อใช้จ่ายนอกประสงค์
3) จำนวนเงินในการออมต่อเดือนไม่เกิน 5% ของรายได้ มีวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อความจำเป็นหรือ

ฉุกเฉิน ปัจจัยที่พิจารณาในการเลือกลงทุน ส่วนใหญ่คำนึงถึงปัจจัยผลตอบแทน 4) ข้าราชการส่วนใหญ่ไม่ทำประกันชีวิต สำหรับผู้ทำประกันชีวิตส่วนใหญ่ทำเพื่อความคุ้มครอง 5) แหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้เพื่อการเกษียณเป็นเงินบำเหน็จหรือบำนาญ 6) ข้าราชการส่วนใหญ่มีรายได้ถึงเกณฑ์เสียภาษี และใช้การลดหย่อนภาษีด้วยการทำประกันชีวิต

จิตต์อารี ทะวิลลา (2553) ศึกษาเรื่อง การบริหารการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง 6 พบว่า 1) โดยมากมีรายรับประจำจากเงินเดือน ส่วนรายจ่ายส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเรื่องค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายส่วนตัวอื่น ๆ 2) เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการบันทึกหรือจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย จึงทำให้ไม่ทราบถึงรายการและจำนวนเงินของรายรับและรายจ่าย ทำให้รายรับไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ทั้งยังไม่มีการนำเงินไปลงทุน ส่งผลให้ประสบกับปัญหาด้านการเงินและปัญหาอื่น ๆ ตามมา 4) เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ไม่ใช้บัตรเครดิต แต่หากประสบกับปัญหาทางการเงินส่วนใหญ่จะแก้ปัญหาโดยการกู้ยืมเงินจากแหล่งหนี้ในระบบ 5) มีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว แต่พฤติกรรมไม่เป็นไปตามหลัก MBO ทำให้เป้าหมายทางการเงินมีปัญหา ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้

พิชญ รัตนปริคณณ์ (2557) ศึกษาเรื่อง การบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า 1) ข้าราชการมีการบริหารการเงินส่วนบุคคลอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย โดยเลือกที่จะเก็บออมมากขึ้นตามระดับรายได้ 2) ข้าราชการค่อนข้างมีประสิทธิภาพในการชำระหนี้ 3) ความรู้ในด้านการเงินมีความสัมพันธ์กับความเครียดด้านการเงินและการบริหารการเงินส่วนบุคคล

สนทยา เขมวิรัตน์ และ ดวงใจ เขมวิรัตน์ (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลมากที่สุดคือปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว 2) ปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัวและปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมตามลำดับ

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลกับความสุขด้านการเงินของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า 1) บุคลากรส่วนใหญ่มีการวางแผนการซื้อหรือครองสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์เพราะต้องการสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและครอบครัว 2) บุคลากรส่วนใหญ่เป็นหนี้สินที่เกิดจากการศึกษา โดยบุคลากรที่ปฏิบัติสายสนับสนุนมีหนี้สินมากที่สุด เพราะมีค่าตอบแทนต่ำกว่าเมื่อเทียบกับบุคลากรสายวิชาการที่มีรายได้พิเศษ 3) บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีการลดหย่อนภาระภาษี 4) บุคลากรส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมหรือการลงทุนประเภทเงินฝากออมทรัพย์ 5) แหล่งเงินออมที่นำมาใช้เพื่อการเกษียณมาจากแหล่งรายได้อื่นหลังจากเกษียณ (ธุรกิจส่วนตัว เงินฝากธนาคาร หุ้น) 6) ส่วนใหญ่มีการผ่อนชำระหนี้สินต่าง ๆ เป็นภาระปานกลาง ส่วนใหญ่ผ่อนชำระหนี้ตรงตามเวลาเกือบทุกครั้ง มีการเก็บออมเงินในแต่ละเดือนเพียงเล็กน้อย และโดยรวมมีค่าตอบแทนที่ได้รับมากกว่ารายจ่าย

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการเก็บข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง เป็นการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งมีจำนวนไม่เกิน 100,000 คน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 400 คน โดยการเปิดตาราง ของ Taro Yamane (1973) แจกแบบสอบถามโดยใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก หลังจากการเก็บข้อมูลจนครบตามจำนวนแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- ใช้ค่าร้อยละและค่าความถี่กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยประชากร แบ่งเป็น เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ

- ใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ยในการอธิบายคุณลักษณะกับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคล แบ่งเป็น ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจและสังคม และ พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งเป็น ด้านการวางแผนรายได้และค่าใช้จ่าย ด้านการออมและการลงทุน ด้านการบริหารหนี้สิน ด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการวางแผนและบริหารภาษี ด้านการวางแผนเกษียณ

2. สถิติอนุมาน ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test

- เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยการใช่วิธีของ LSD

- เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับได้แก่ ด้านการบริหารหนี้สิน ด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการวางแผนและบริหารภาษี ด้านการวางแผนเกษียณ ด้านการออมและการลงทุน ด้านการวางแผนรายได้และค่าใช้จ่าย

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอายุต่างกัน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

2.2 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศต่างกัน อาชีพต่างกัน และสถานภาพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจและสังคม มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการบริหารหนี้สิน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง รู้จักเลือกก่อนที่จำเป็นและสอดคล้องกับรายได้ หนี้สินนั้นอาจเป็นหนี้เพื่อสร้างหรือซื้อที่อยู่อาศัย เนื่องจากกำลังอยู่ในวัยที่กำลังสร้างความมั่นคงให้กับชีวิต อาจเป็นหนี้เพื่อนำไปเป็นต้นทุนในการทำธุรกิจหรือธุรกิจเสริมนอกเหนือจากงานประจำ หรืออาจเป็นหนี้จากการกู้ยืมเพื่อการศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อ้างถึงใน สุจิตา ปิ่นแก้ว (2562) ได้สรุปว่า บุคคลอาจจะมีหนี้หรือมีความต้องการใช้สอยสินทรัพย์บางประเภทซึ่งมูลค่าสูงกว่าเงินที่มีอยู่ จึงมีความจำเป็นต้องก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายดังกล่าว ทั้งนี้ข้อควรระวังคือ การใช้สินเชื่อกเกินความจำเป็น และการพิจารณาต้นทุนของสินเชื่อที่กู้ยืมมาจ่าย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิษณุ รัตนปริคณณ์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ข้าราชการค่อนข้างมีประสิทธิภาพในการชำระหนี้ ผิดนัดชำระหนี้ค่อนข้างน้อย

1.2 ด้านการบริหารความเสี่ยง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการเตรียมการรับมือสำหรับเหตุการณ์ไม่คาดคิดในชีวิต โดยการทำประกันที่ในรูปแบบต่าง ๆ ตามจำเป็นและเห็นสมควร สำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้สึกรักษาพยาบาลจากองค์กรที่ทำงานอยู่ อาจทำประกันอุบัติเหตุและประกันสุขภาพเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิรินุช อินละคร (2556) อ้างถึงใน สุจิตา ปิ่นแก้ว (2562) กล่าวว่า การทำประกันชีวิตเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากเป้าหมายทางการเงินที่บุคคลกำหนดไว้ว่าจะไม่ประสบความสำเร็จหากมีความเสี่ยงหรือเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2555) อ้างถึงใน คณิตตา นัยนามาศ (2562) ได้กล่าวว่า เนื่องจากในชีวิตประจำวันของบุคคลนั้นย่อมมี

โอกาสที่จะเผชิญกับความเสียหายอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น บุคคลควรมีการจัดการกับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น โดยการวางแผนทำประกันชีวิตเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงนั้น

1.3 การวางแผนและบริหารภาษี มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการเตรียมการและพยายามดำเนินการเพื่อเสียภาษีเงินได้ประจำปีจำนวนน้อยที่สุด โดยไม่ทุจริตหลีกเลี่ยงภาษีอากร ซึ่งอาศัยวิธีการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดในการลดหย่อนภาษีฯ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (2553) ได้ให้แนวคิดที่ ภาษีถือเป็นต้นทุนอย่างหนึ่ง เพราะรายได้ที่ได้รับทุกประเภทจะต้องเสียภาษี วิธีการหนึ่งที่จะทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น คือการลดต้นทุนที่เป็นภาระค่าภาษี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณิตดา นัยนา มาศ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมรราชู จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีการวางแผนที่จะนำรายการประกันชีวิตมาใช้ในการลดหย่อนภาษี หากในอนาคตมีรายได้เพิ่มมากขึ้นจนถึงเกณฑ์ที่ต้องชำระภาษี

1.4 ด้านการวางแผนเกษียณ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการวางแผนการเงินและปฏิบัติการตามแผนเพื่อใช้ชีวิตหลังจากเกษียณอายุโดยอาศัยการออมหรือการลงทุน โดยเริ่มจากการคาดการณ์จำนวนปีที่จะมีชีวิตอยู่หลังเกษียณอายุ การคาดการณ์จำนวนเงินที่จะต้องใช้จ่ายเพื่อให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย และเลือกวิธีการออมหรือการลงทุนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตลอดจนการวางแผนเตรียมการสร้างรายได้หลังเกษียณหากสามารถทำได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อ้างถึงใน คณิตดา นัยนา มาศ (2562) ได้ให้แนวคิดที่ การวางแผนเกษียณ เป็นการวางแผนทางการเงินสำหรับในช่วงชีวิตหลังเกษียณอายุ ภายใต้พื้นฐานที่เป็นไปได้ เพื่อกำหนดกลยุทธ์และแนวทางที่จะทำให้แผนการดำเนินชีวิตในช่วงหลังเกษียณอายุนั้นบรรลุผล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณิตดา นัยนา มาศ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมรราชู จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ส่วนใหญ่คาดว่าจะนำเงินฝากธนาคารมาใช้จ่ายในยามเกษียณ

1.5 ด้านการออมและการลงทุน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้มีการเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันเพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต เพื่อนำไปเป็นเงินออมและเงินลงทุน เป็นสัดส่วนตามความเสี่ยงที่ตนยอมรับได้ และเหมาะสมกับเป้าหมายระยะต่าง ๆ ที่ได้ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณิตดา นัยนา มาศ (2562) ซึ่งได้ทำการศึกษา พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมรราชู จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีการลงทุนในธุรกิจส่วนตัว ซึ่งมีความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในระดับที่ต่ำ ดังนั้นจึงมีอัตราผลตอบแทนในระดับต่ำเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และ ประณ ก้าวเอียน (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อความจำเป็นหรือฉุกเฉิน มีรูปแบบการออมหรือการลงทุนในธุรกิจส่วนตัว ปัจจัยที่พิจารณาในการเลือกลงทุนส่วนใหญ่คำนึงถึงปัจจัยผลตอบแทน

1.6 ด้านการวางแผนรายได้และค่าใช้จ่าย มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง รู้จักสถานะทางการเงินของตนเองถึงแม้บางคนอาจไม่ได้จัดบันทึกรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างเป็นประจำ และพยายามเพิ่มรายได้หรือลดค่าใช้จ่ายเพื่อให้มีเงินส่วนที่เหลือมากพอสำหรับแบ่งไปออม ลงทุน และใช้จ่ายตามต้องการอย่าง สอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติศักดิ์ คงคา (2563) ได้กล่าวว่า การบริหารรายได้และค่าใช้จ่ายคือการจัดการให้รายได้มากกว่าค่าใช้จ่ายเป็นประจำ เพื่อจะมีเงินส่วนที่เหลือไปออมหรือทำอย่างอื่นต่อไป และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนพร จันทร์สว่าง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการวางแผนค่าใช้จ่ายประจำ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ และค่าใช้จ่ายสำหรับการออมหรือลงทุนอย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับจำนวนรายได้ มีการควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นเพื่อให้สามารถมีเงินออมได้อย่างเพียงพอต่อความมั่นคงในอนาคต

2. ผลการวิจัยพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่านักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศต่างกันั้น ไม่ได้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พนมพล สุขวัฒน์ทรัพย์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวกับการออมที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมในการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดทำแผนการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคลวัยทำงานใน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรรรัตน์ รอดทิม (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า เพศต่างกันส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การดำรงชีวิตของมนุษย์ในแต่ละช่วงอายุนั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะ สะสมประสบการณ์ เกิดความตระหนักมากขึ้นแตกต่างกัน รวมถึงมีความมั่นคงในอาชีพและรายได้แตกต่างกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สนทยา เขมวีรัตน์ และ ดวงใจ เขมวีรัตน์ (2556) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคล และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนจังหวัดสตูลที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่านักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอาชีพต่างกันั้น ไม่ได้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิจติพร สิทธิพันธ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า อาชีพไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับการวิจัยของ จันทรเพ็ญ บุญฉาย (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลกรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า อาชีพ ไม่มีความเกี่ยวข้องกับสัดส่วนการจัดสรรการเงินเพื่อการออม และการจัดสรรเงินเป็นหมวดหมู่

2.4 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นระดับของรายได้นั้นมีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยตรง ผู้ที่มีรายได้สูงกว่าย่อมสามารถบริหารการเงินส่วนบุคคลได้ดีกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ บริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และคณะ (2561) ได้ทำการ ศึกษาเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลกับความสุขด้านการเงินของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผลการวิจัยพบว่า การจัดการการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนทางภาษีมีความสัมพันธ์กับรายได้ต่อเดือน

2.5 นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่านักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีสถานภาพต่างกันั้น ไม่ได้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล อาจเป็นเพราะ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีสถานภาพโสด สมรส หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ต่างมีการวางแผนเป้าหมายการเงินไว้เหมือนกัน จึงทำให้มีพฤติกรรมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจติพร สิทธิพันธ์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สถานะภาพไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

3. ผลการศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคล ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลด้านความรู้ความเข้าใจ มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยรวมของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีระดับความรู้ทางการเงินและการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ดี มีแนวโน้มที่จะแสดงให้เห็นถึง

พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลที่ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สุขใจ น้ำผุด (2545) อ้างถึงใน สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) กล่าวว่า วิชาการบริหารการเงินส่วนบุคคล จะสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการวางแผนทางการเงินและการลงทุน เพื่อให้คำแนะนำกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องในการบริหารจัดการเงินในระดับบุคคล ระดับครอบครัว ระดับองค์กร จนกระทั่งถึงระดับประเทศ ซึ่งผลที่ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพระพรหม ธรรมนิตยกุล และ อุทันรัตน์ เมืองแสน (2561) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาตัวแบบในการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกองทัพเรือไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความรู้พื้นฐานด้านการเงินมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมในการจัดการการเงินส่วนบุคคล

3.2 ปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลด้านเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยรวมของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลออกเป็นระยะต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลที่ดีกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวิธีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเองโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในอนาคต และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร จันทร์สว่าง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

3.3 ปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลด้านเศรษฐกิจและสังคม มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลโดยรวมของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในภาวะเศรษฐกิจที่แตกต่างกันหรือสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนไป ส่งผลต่อการพฤติกรรมในการบริหารการเงินส่วนบุคคล บุคคลจะมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลให้เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมในขณะนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ สนทยา เขมวิรัตน์ และ ดวงใจ เขมวิรัตน์ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคล สอดคล้องกับ พรพระพรหม ธรรมนิตยกุล และ อุทันรัตน์ เมืองแสน (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวแบบในการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกองทัพเรือไทย พบว่าพฤติกรรมในการจัดการการเงินส่วนบุคคลได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากคุณลักษณะทางสังคมและประชากรศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อองค์กร

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลคือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคล และด้าน

เศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปข้อเสนอแนะ เพื่อให้เป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยรามคำแหง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ควรส่งเสริมและจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านการเงินและการบริหารการเงินส่วนบุคคลให้กับนักศึกษาซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงานหรือเป็นวัยที่กำลังจะเริ่มทำงาน เพื่อให้ให้นักศึกษาดำเนินชีวิตไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ผ่านพฤติกรรมบริการการเงินส่วนบุคคลที่ดี
2. ควรเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลให้กับนักศึกษา ให้นักศึกษาทราบวิธีกำหนดเป้าหมายการเงิน และวิธีการออมหรือการลงทุนที่เหมาะสมกับเป้าหมายระยะต่าง ๆ ตลอดจนมีพฤติกรรมบริการการเงินส่วนบุคคลในด้านอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้
3. ควรเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจและสังคม ที่อาจส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายทางการเงิน ให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญ และการวางแผนเตรียมพร้อมและปรับเปลี่ยนแผนการเงินส่วนบุคคลให้เหมาะสมกับสภาวะต่าง ๆ
4. ควรส่งเสริมและผลักดันนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้ได้นำความรู้ที่มีไปเผยแพร่ต่อ ทั้งในส่วนของบุคคลใกล้ชิด หรือบุคคลอื่น ๆ ในสถานที่ทำงาน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งจากรากฐาน อันจะส่งผลต่อความเข้มแข็งและเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคลด้านอื่นที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล เพื่อขยายผลการศึกษาและเป็นข้อเสนอแนะกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมบริการการเงินส่วนบุคคลด้านอื่น ๆ หรือศึกษาเชิงลึกเป็นรายด้าน และทำการวิเคราะห์ผลเพื่อติดตามผลการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมบริการการเงินส่วนบุคคลอย่างต่อเนื่อง
3. การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเพียงนักศึกษاپริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงเท่านั้น ควรขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างออกไปเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น นักศึกษาระดับชั้นอื่น ๆ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบ หรือสามารถนำมาปรับใช้ในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นกำลังสำคัญสำหรับประเทศต่อไป
4. ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยังบุคลากรในองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมบริการการเงินส่วนบุคคลโดยมีปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ กัน ว่ามีพฤติกรรมบริการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันในลักษณะอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรเหล่านั้นให้มีพฤติกรรมบริการการเงินส่วนบุคคลที่ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร ศักดิ์อุดมขจร. (2543). *การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และพฤติกรรมการบริหารการเงิน บุคคลของประชาชนกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: 167 หน้า
- กลางใจ แสงวิจิตร และคณะ (2562). *การเปรียบเทียบความรู้และพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคล ก่อนและหลังเรียนรายวิชาการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. วารสารหาดใหญ่วิชาการ 17 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562): 127-141.
- กิตติพร สิทธิพันธุ์. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. กรุงเทพฯ: 164 หน้า
- กิตติศักดิ์ คงคา. (2563). *Money Lecture เรียนหนึ่งครั้ง ใช้ได้ทั้งชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ฮาวทู
- คณิตตา นัยนามาศ. (2562). *พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี*. วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 8 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562): 32-51.
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). *การจัดการการเงินส่วนบุคคลกรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพฯ: 353 หน้า
- ฉิมห์นิภา เลนุกุล. *การบริหารการเงินส่วนบุคคล*. เอกสารในการประชุมคณะกรรมการดูแลการเผยแพร่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์. ค้นเมื่อ 28 กันยายน 2563, จาก <http://multimedia.gpf.or.th/microsite/content/c4bfbcfcd25b7fe44689476c4a8151852.pdf>.
- จิตต์อารี ทะวิลลา. (2553). *การบริหารการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง 6*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: 122 หน้า
- ชญารัตน์ บุญพุดธิกร. (2562). *การพัฒนาแบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ*. วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ. กรุงเทพฯ: 357-369
- ชฎาพร คุณชื่น. (2562). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร*. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ.
- ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล. (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา: 62 หน้า
- ธนพร จันทร์สว่าง. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสยาม. กรุงเทพฯ: 145 หน้า

- ชนพล จันทร์แก้วเดช. (2562). พฤติกรรมการลงทุนตราสารหุ้นของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ. 146 หน้า
- พนมพล สุขวัฒนทรัพย์. (2558). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยแวดล้อมเกี่ยวกับการออมที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมในการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสยาม. กรุงเทพฯ: 102 หน้า
- พรพระพรหม ธรรมนิตยกุล และ อุทัยรัตน์ เมืองแสน. (2561). การพัฒนาตัวแบบในการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการกองทัพเรือไทย. Journal of Pacific Institute of Management Science. 4 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2561): 98-119.
- พัฒน์ ทองพึง. (2555). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- พิชญ รัตนปริคณณ์. (2557). การบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: 131 หน้า.
- สนทยา เขมวิรัตน์ และ ดวงใจ เขมวิรัตน์. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. กรุงเทพฯ: 120 หน้า.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, กนกวรรณ มีสุข และ อรทัย เถาจุ. (2561). การจัดการการเงินส่วนบุคคลกับความสุด้้านการเงินของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยธนบุรี. 12 (กันยายน-ธันวาคม 2561): 34-44.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และ ประณ แก้วเอียน. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร. Journal of Management Sciences. 32 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2558): 29-57.
- สยามนธ์ สหพันธ์. (2561). พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี .12 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2561): 369-383.
- สุจิตา ปิ่นแก้ว. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 3. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ.
- สุพัตรา จันทนะศิริ. (2562). การบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์. 22 (มกราคม-มิถุนายน 2563). 47-60.
- อรรรัตน์ รอดทิม. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ.
- อุทัยวรรณ จรุงวิภู. การบริหารความเสี่ยงสำหรับบุคคล. สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย.